

prenør, som afgav Garanti for, at Arbejdet kunde blive rettidigt færdigt. Blev det udbudt til almindelig Licitation, vilde Ministeren ikke have kunnet holde sit Løfte om, at Anstalten skulde være færdig til 15de Maj. Nu viser det sig, at denne Undskyldning duer ikke. Det havde sikkert været langt bedre, om Ministeren var gaaet den sædvanlige Vej. Det er nu ikke saa underligt, at det er gaaet, som Tilfældet er. Der har nemlig hele Tiden været Konflikter mellem Entreprenøren eller hans underordnede og Arbejderne. En stor Del af Arbejdet er udført af Skruerbrækkere, og saa ved man jo, at med den Slags Folk faar man daarligt og langsomt Arbejde.

Jeg skal dernæst gøre en Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister. Jeg tillod mig i min første Tale at spørge om, hvorvidt den Kommission, der skulde undersøge vore Navigationsskoler, ikke snart var færdig med sit Arbejde, og hvis den ikke var færdig, om Ministeren da vilde paaskynde dens Arbejde. Den højtærede Minister sagde, at det vilde han ikke. Kommissionen skulde arbejde i Ro; han vilde ikke blande sig i dens Arbejde. Jeg tror dog, at det vilde være heldigt, om Kommissionen snart endte sit Arbejde. Man længes fra mange Sider efter en ny Ordning af Navigationsskolevæsenet. For Øjeblikket have vi ikke mindre end 7 Navigationsskoler, der uddanner ca. 200 Elever. Til disse 7 Skoler som til det øvrige Navigationsvæsen opføres der paa Finansloven 86,000 Kr. Jeg siger, at 7 Skoler er alt for mange. Skolerne arbejde under trange Forhold, og der kunde være al Anledning til at indskrænke Antallet. Der drives ofte en varm Konkurrence, og de fleste af Skolerne leve som sagt under tunge Kaar. Der er maaske saa meget mere Grund til at fremskynde Kommissionens Arbejde, som der jo som bekendt for Tiden arbejdes paa at skaffe en 8de, en ny, flydende Navigationsskole. Man søger at tilvejebringe et stort Skib, hvor de unge Mennesker kunne uddannes baade praktisk og teoretisk, og denne nye flydende Navigationsskole vil sikkert blive en haard Konkurrent for de allerede bestaaende.

Jeg skal derefter tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Jeg spurgte den første Dag, Finansloven blev behandlet, om, hvorledes det gik med Toldloven. Jeg paaviste, hvor nødvendigt det var, at vi snart fik en anden Toldlovgivning. Det er min

Overbevisning, at hvis vi havde beholdt den tidligere Finansminister, Hr. C. Hage, havde der nu foreligget et Forslag til en ny Toldlov. I alt Fald stillede han det i Udsigt, da han for to Aar siden udtalte sig om denne Sag. Men nu maa vi jo vente at se Sagen udskudt. Det er dog glædeligt, at de uansvarlige Embedsmænd, der have siddet og studeret Toldloven, ere færdige med deres Arbejde, saa at vi dog snart kunne haabe at komme til at tage fat paa denne vigtige Sag. Den højtærede Minister sagde, at han kunde godt indrømme, at det var rigtigt af os Socialdemokrater at arbejde paa en Nedgang i de indirekte Skatter, men saa maatte vi heller ikke stille os til de direkte, som vi gjorde. Han sagde ifølge Rigsdagstidenden: „Vil man væk fra de indirekte Skatter, skal man ikke levere en hadefuld og ubillig Kritik af de direkte, som gør det umuligt at komme videre ad den Vej.“ Jeg vil hertil sige, at vi have ikke leveret en hadefuld og ubillig Kritik af Formue- og Indkomstskatten. Vi Socialdemokrater have aldrig været mod denne Skats Princip. Vi have søgt at gøre den bedre end den blev, vi have blandt andet stillet Ændringsforslag om en anden stigende Skala end den, der findes. Men Lovens Princip anerkende vi som et virkeligt Fremskridt, og Princippet have vi ikke det mindste imod. Naar vi have kritiseret Formue- og Indkomstskatten, er det for den Maade, hvorpaa de Penge, der komme ind gennem den, anvendes. Der staar paa Finansloven opført et Beløb af 8,6 Mill., som man venter i det kommende Finansaar gennem Formue- og Indkomstskatten. Vi have ønsket, at dette meget store Beløb kunde blive anvendt til at give os en god Toldlov, hvor vi kunde faa de Nedsættelser, som Befolkningen i saa høj Grad har Krav paa. Men vi vide jo, at alle disse Penge blive ikke og kunne ikke blive anvendte dertil, at der er truffet anden Anvendelse for dem, og det er det, vi ere imod. For Resten kan jeg i denne Henseende henvise til en Udtalelse af den højtærede Finansminister selv. Han har ogsaa skarpt kritiseret den Maade, hvorpaa det, der indkommer gennem Formue- og Indkomstskatten, skulde anvendes. Jeg skal her oplæse et lille Citat fra hans eget Blad i Aalborg. Han skriver der følgende: Naar vi gaa ind til disse Loves Kerne og se, hvad den reelle Følge vil blive af dem, naar de en Gang foreligge vedtagne, finde vi den deri, at Proprietæerne ville faa en betydelig Skattelet-